

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2018-02-28
Besvaras senast
2018-03-07 kl. 12.00

Till statsrådet Isabella Lövin (MP)

2017/18:909 En nollutsläppsstrategi för industrin

Sverige har satt upp världens mest ambitiösa klimatmål. År 2045 ska Sverige inte ha några nettoutsläpp av växthusgaser. Det är bra att vi i Sverige tack vare arbetet i Miljömålsberedningen lyckats enas, brett över parti- och blockgränser, om den långsiktiga målsättningen för den svenska klimatpolitiken. En av Sveriges största utmaningar för att nå målet om att bli klimatneutralt är omställningen av vår omfattande industri, och då särskilt vår järn- och stålindustri samt mineralindustrin. Av Sveriges territoriella utsläpp står industrin för omkring en tredjedel, och av denna tredjedel står just järn- och stålindustrin tillsammans med mineralindustrin för mer än hälften av utsläppen.

När det gäller stålproduktionen pågår ett mycket spännande och hoppingivande projekt som handlar om att utveckla koldioxidfri stålproduktion. Hybrit, som projektet heter och som är ett samarbete mellan först och främst företagen SSAB, LKAB och Vattenfall, har redan fått betydande statligt stöd, och det är bra. Ska svensk och europeisk industri kunna gå före i klimatarbetet utan att förlora konkurrenskraft måste staten också vara med och ta ansvar genom bland annat forskningsfinansiering. Att utveckla utsläppsfri processteknik är naturligtvis fantastiskt, men även den så kallade CCS-tekniken, som handlar om att avskilja och lagra koldioxid, behöver utvecklas, och det av flera anledningar – bland annat eftersom det är viktigt att ha en alternativ strategi för hur svensk stålindustri ska kunna bli koldioxidneutral om Hybritprojektet inte blir framgångsrikt eller om det drar ut på tiden. Men framför allt behöver CCS-tekniken utvecklas och storskaligt introduceras för att ta hand om utsläpp som vi svårtligen eller omöjligen kan få bort ens med ny teknik. Omkring 60 procent av koldioxidutsläppen från cementproduktionen kommer av den kemiska reaktion som uppstår när kalkstenen upphettas. CCS behövs för att hantera dessa stora utsläpp som alltså inte kan elimineras genom exempelvis bränslebyte. Vidare kan även koldioxid av biogent ursprung avskiljas och lagras, vilket inte bara möjliggör för Sverige att bli klimatneutralt, utan vi har därigenom också potential att bli ett land som lagrar in mer koldioxid än vi släpper ut.

Moderaterna har länge pekat på behovet av en svensk nollutsläppsstrategi för basindustrin. Även Miljömålsberedningen, där undertecknad var ledamot, pekade på detta behov och lyfte fram att en sådan strategi bör inkludera såväl utveckling av utsläppsfri processteknik som CCS och bio-CCS (det vill

säga avskiljning och lagring av koldioxid av biogent ursprung). Trots detta har regeringen ännu inte tagit initiativ till utvecklandet av en sådan bred strategi.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga statsrådet Isabella Lövin:

Kommer statsrådet och regeringen att ta initiativ, och i så fall när, till en bred nollutsläppsstrategi för industrin med fokus på både utvecklingen av utsläppsfri processteknik och CCS?

.....

Johan Hultberg (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander